

II. n. Vredništev:
na Travniku št. 278. I. nadotri (čas
skrbj tudi za razpoljuvanje liste).

Priznajo se za plačilo vsekodnevno
zasebna tudi v poslovenškem jeziku.

Plača se na vsako natisno vrsto 5
gold., če se zasebno nismo takrat na-
tisno, če dvakrat, 8 gold., če trikrat,
10 a. r. s. — Povrh tega je vsek-
krat 30 a. za številstvo.

za domače, slovenske in občne potrebe.

V Gorici, v petek 13. marca 1868.

Izhaja vsak petek.

Velja po polti poliljana za celo leto
3 gold., na pol leta 1 gold. Od a. za
četrt leta 80 a. Kdor sam po njej po-
slja, plača na celo leto samo 2 g. 50
a., za 1/3 L 1 g. 30 a., za četrt 1. 70 a.

Naročilna pisma in reklamacije naj
se pošiljajo vredništvu:

Poznam listi so predajajo v Gorici
v bekvarstvu K. Bohar-Jevi na Trav-
niku po 6 soldov.

Politiški ogled.

Družbeni zbor dunajski pretres sedaj vladni pred-
log, po katerem naj se odpravijo dozdaj veljavne posta-
ve zaradi odprtje. Znano je namreč, da se dozdaj od
ispisovanega donarja niso smeli več obresti (činti)
jemati kakor jih postava dopušča, in da je bil za odrt-
nika kaznovan, kdor je bil za tega del tožen; ta posta-
va ima teda nehati, ako jo potrdi državni zbor. —
Državni zbor je sklenil, naj se zavoljo velike nadloge
Poljakom in Rusom iz državne kuse posodi 850.000
gold, ktere dožola v 3 letih poplača z obresti po 5 od
100 gold. — Dunajska delegacija prevdarju zadnji del
svoje naloge, namreč tistih 27 milijonov in 86.000 gold
ktere vlada zahteva za nenavadne armadine stroške, to
je, za nove topove, zidanja lednjaj in za še 75.000
novih pušek na še 700.000 lili že imata iz starih pre-
delanih, in 250.000 tudi že paročenih), ki jih je treba,
da bode vseh skupaj 925.000. — Iz ogerske delegacije
se slišijo čedalje čudnične reči: v zapisku so po na-
švetu Tisovem dali zapisati, naj se naše dozdanja
cesarstvo imenuje „Avstrija in pa Oberska“ ali pa „av-
strijsko-egerska državna zveza“, in Simonyi je rekel,
naj kar pravnost v pornišnico vtaknejo vsega, kdor
še misli na ednoto Avstrije! To je vendar odkritočena
beseda, ktere pa je strah vsega pravega Avstrija-
na. — Veliko več, kakor o tem, kaj delajo državni zbor
in delegacije, so govorji zdaj v avstrijski in voanjih
časnikih o novih davkih, ki imajo priti. Dozdaj jih mi-
nisterstvo še ni državnemu zboru v pretres dalo, vendar
je že strah velik, da ne bi prišli. Pravijo namreč,
da ministerstvo misli za tri leta (da bi iz 3 let le ne
postalo 10 in še več let kakor pri „vojskini dokladi“
od 1859. leta, ki jo še danes imamo) državna obliga-
cije, to je, njih kupone obložiti z višim davkom; do-
zdaj se je od kuponov, to je, od obresti, ki jih dona-

šajo državne obligacije, plačevalo po 7 od 100 gold.,
v prihodnje bi se ta davek povisil na 17 od sto. Drug
nov davek bi pod imenom „davek od kapitala“ za-
deval premakljivo posestvo, hišo in zemljišča, to je
od vrednosti teh posestev (po odbitih dolgovih) bi se
na leto plačevalo od premakljivega posestva 5 deseti-
nek, od zemljišča (grunta) 4, od hiše pa 3 desetinice
od enega odstotkov ali percenta. Kapitali do 800 gold.
bi bili tega daveka prosti. (Od 100 gold. 1 odstotek je
1 gold. Če 1 gold. ali 100 kraje, razdelimo na 100 de-
setinov, iznabla vsaka desetinka 10 kraje, tedaj 2 de-
setinki 20 kr., 3 des. 30 kr., 4 des. 40 kr., 5 des. 50
kr. itd., ki bi se vrh navadnega hišnega ali gruntnega
davka še kot „davek od kapitala“ plačevali za vsaki
sto). Res, da je država v denarni stiski in, moča do-
biti dohodkov; al vsek minister (in minister Pioner je
to odločno rekel) se je baš že zdaj visoke davke bo
povisiti ali nove vpeljati. Naj tedaj sedanje minister-
stvo resno prevdari, predno storil kaj, kar si gledé na
nadloge zemljiščnega in hišnega posestva, ni upalo
nobeno prejšnje, nčer z uboštvo države onemorejo
tudi državljanji, in kaj bodo potem? Državnim poslan-
cem pa je sveta dolžnost, da vladi odkritočno pove-
dò, da zemljiščem in hišam še novih davkov nakladati
nikakor ne grò. Naj se davki in to prav veliki naloži
na reči, ki spadajo v vrsto potrate, gizdavosti (luxus),
odabnosti, naslednosti itd., naj se znižajo visoke uradni-
ške plačo itd., sploh tam naj se lèco dedar, kjer ga je
veliko, ne pa tam, kjer že en sam goldinar človečka
hudo, stisne. — Pfle Napoleon je zdaj v Berlinu, kjer
vse ogleduje; zakaj? — se ne vè; gotovo ne, da bi se
kratkočasil. — Rimski vlada še ni nikakoršnega od-
govora dala avstrijskemu poslancu grofu Crivelli-u,
kteri se imò pogajati zastran konkordata; še lo 24.
dec. t. m. bodo vmesen za poročnika avstrijskega. —
Na Turškem čedalje bolj vré.

„Nov.“

Podlistek

Odlomek iz domače zgodovine.

Vhod Napoleon-a I. v Gorico leta 1797.

Po mnogih neuspešnih bitvah se je morala cesarska
posadka v Mantovi dne 2. februarja 1797 Franco-
zom podati. Naši so se umaknili do Taljamenta, ter
poskušali tukaj Francoze zadržati. Pa zmagani tudi tukaj
so mogli nazaj iti. En del cesarske armade je šel čez
Potabelj (Pontebo) na Koroško, drugi pa v Gorico in
naprej. Francozi so se 18. marca Vidma polastili in bili
19. že pred Gradiščem, v kateri trdujavi sta bila samo
dva bataljona Dunajskega polka „Deutschmeister“. Že
tisti dan sta se morala podati generalu Bernadotte-u
kteri je pozneje Švedski kralj postal. Po noči 19. in
20. marca je potegnil nadvojvoda Karol vso vojsko na-
zaj, čez Kanal na Koroško in čez Šempas na Razdrto.

Popoldne 20. marca doje v Gorico prvi fran-
coski piket strelocev na kenjih 19. polka pod poveljem
generalja Murat-a (poznejega Neapolitanskega kralja.) Za-
tom je prišel en oddelek vojske pod vodstvom genera-
la Bernadotte-a, ki so je ustavil na Lijaku in postal
svoje vojake do Črnič. Tretji oddelek pod vodstvom
generalja Dugua se je proti Trstu napotil, kamor je pri-
šel 23. marca. —

Drugi dan je prišel v Gorico glavni poveljnik
Bonaparte z generalom Berthier-om. Ostala sta oba v
hiši Barona De Grazia-e. Generalu Murat-u je bilo od-
kazano stanovanje v poslopji, ktemu se je pravilo
pri sv. Križu, in ki je zdaj posentvo družine Ritterjeve

(pri pošti); general Bernadotte si je vzel škofov (zdaj
nadškofov) poslopje.

Prvo delo Bonaparte-ovo v Gorici je bilo to, da
je začusno vlogo 15 možem izročil in to v italijanskem
in nemškem jeziku razglasil prvega germigala, v petem
letu republike francoske, to je 31. marca 1797. Razglas
je tako:

Republika francoska.

Sloboda.

Enakopravnost.

Iz glavnega stanu v Gorici, 1 germinale-a, v petem
letu republike edine in nerazdeljive.

Bonaparte glavni poveljnik armade v Italiji

Ljudstvo goriške provincije!

Brez vzroka ste se bali francoske vojske pred ko
je prišla. Mi nismo prišli, da bi vašo deželo podjarmi-
li, ali vaše navade spremenili, ali pa vašo vero zatrli.
Francoska republika je prijateljica vsem narodom, in
gorjé kraljem, ki so tako nespamenti, da se zoper njo
bojujojo.

Duhovni, plemenithniki, meščani! Ljudstvo gori-
škega okraja! znebite se vse skrbi in strahu. Mi
samo dobri in človečanski (čamiljeni), in vi boste koj
spoznali, kak razloček da je med obnašanjem svobod-
nega ljudstva, pa med obnašanjem kacega dvora in
njegovih ministrov.

Ne vtikajte se v pravdo, ki vas ne zadeva, in jaz
bam varoval vašo osebe, vašo imetje, vašo bogastvo
(vero); pomnožim vaše privilegije, povrnem vam vaše
pravice. Francosko ljudstvo zmago više ceni zavoljo te-
ga, da bi po nji nekrivičnosti popravilo, ne pa zavoljo
pustne časti, ki si jo zmagaveci pridobijo. —

II Mirenske, 6. marca. (Page, — življe, kdo si, dragi čitatelj, pred nekimi leti, ali kaj pravim, pred nekaterimi tedmi v ravninski cerkvi bil, so te gotovo učesu počela, skozi — nečet' neomadeživanih, — pevecv petje poslušati, slihota in omouca, bi te bila prejela, če nesi grav: dobrega delodca. Ali ne prenehomo se v tih časih kdo! in z njim se je falli ravnisko - cerkveno petje na bolje obrnillo. Mesto starin kavranskih glasov, glasov, ki so se obvezali, kakor da bi na stare ponove in pokrove tolko, odmevajo se ti zdaj. Matenoviči Šabla, čni glasi mladih deklef fntladončev; petje, ki se moča vsekemu prihupiti, kogar otroci ne se ne petje utrpelo. Zatorej hyala tistim možem, ki so k temu pripomogli, posebno gospodarjiq A. Šabla, vedno hruški, gospodarji priboljšali in ne levovali cerkvenih lastnosti tudi načinost lju fantovsko, skozijo posebno žednje jelo gibati, takoj ravnino šel vedno nekterij Mirenskega jezera nobet nadi qekumi, ibodi so lužka celogloboška, na katero brenobokemilne vojojce ſublimator "vo" Zdaj pa šel nataj neno. Bila je tukaj pred nekaterimi 40ti življenjih letih pred Mirensko, kjer je nekotrop, it. Šabla, Šabla pa, ko bo vse poganjata in hudo življo, vede domačo in klobutanič, je nihkam je legihila. Morda znašaš Rikardini dole treba? Čipite se! Ravninski ne mračite ne trdu in ostrosko, napravilo. Sola! Glejte, kāk zgleđ vam dajejo po Mendenau, Brdih, le beritom, Domovino! I ali je, biti ali blaz na ilovobulq "mračnik", dozvabi, zoli oči, zoli oči, zoli oči, zoli oči. Slišimo, da dobija v L. 10. Domino, niso nekteri prav za stopili. Ali ni jasno rečeno, da po nekaterih vrstah tisto mesta rjavejo santi po poti? Kje jde tu Miren? imenovan? Da je pa to res, kar stoji tistu občano, Predmetu dobro ve. Toda je v omenjenem dolniku nisčuk za Mirence razdaljivega, inarveč se poslavljeno bo mirenski matje.

To so pa tudi drugde vcasili primerti, da Tjudje in apikaj na so obrecajo, kar jih nis ne zadeva. Kdo je torej tega kriv, da se cutilo razzialjene, a Domovilna ali oni sami?

15. 06.) je zadevajočega. Vira Velmo, da glavni dan mora eden včer
da se jo bodo izpolnila; ju poimobjektivo "pričutnega" prototipa Šole.
Silo pa, kakor je bila poprej, bo tudi prihodnjih patrebnih življenjskih
let napraviti bi že morala redna Šole, saj je vse (100. ognjev?) nadoci
velika. — Pr. šolsko nadzorništvo se je v zadovolj ravniške Šole, že
kratek čas do 88. mobjem, na pohištvo gospodsko obrnilo, dozad
pa ni še ta reč rešena; kje da jo zadržek ne vpliva na vsega druga

Peter. Veselimo se! Pravijo da bo soper vsega zadosti, denarja in blaga, kakor hitro „civilni zakon“ vpečlajo, in ta dan je pred durnimi. O tem nista vprašanja, vel

Tončo, Budi! Kaj je tvoj prilni takoz? Mer bo dovolješo, kakot pri starem, dokler še ni bilo žandarjev, vdovcem evilno godbo napravljati?

Peter! Ojot! Sopet bodo dobrji časi, da bodo za-
mogliš tri vrsti posoki nači skriptaj i skriptaj i in eviliš.
To bo kaj nötno, kaj žu ilomouca občina očaril ih, ali
Micale. Stara, temi že jih ne kažejo možnosti vajo-
ni molimti mračnega vendarja včer, da nam že 20 let nemudno po-
ljega občujejo, a zmirom je le huje. Tudi eviliš
kod blezo drugega prišel na bo, nego veči sviljenje
uhogim žepam idrje ozi se otidom ljudem negaže
jed *Zuencel*. In več sviljenja, otrok polveni, belje res,
da bo vsak postopeč smal ženo, vzdiham da k ilomouca
Micale. Na vse zadnje, bole, tudi možje i eviliš,
kedar se jimi sremski davki tako narestejo, da njih, ne
bo več moč nositi.

Peter. No! Čmažek. Grupa je bil v Gorici, tam je govoril, da bo vse svilno, vse življeno, vse volje, kaj? Torej.

Se je včeraj sedel v Domžalah in tako se je pozabil, naj popravi nista dva moza, ktera je bil poslat, da naj poveata "tistem" župljanom, glijih danes stavki tistega župana v časniku, (t. j. v "Domžal"). Ako se je res pozabil, naj vpravi oboje dve mozi; in Malača Škodnik in Mihal Goliha jima je imenoval Pa. dopisnik (F. V. le načrt izgovora in je podoben alepeci, kjeri potiše poleg išče, ker se ne ve kam obreniti). Podoben se mi zdi kan. dop. tudi kakemu trabantu, ki prištevki kaj je oddi-
euje, potle pa tudi pravi kaž je označil. Tudi piše g. F. Vittori, da "on lahko čelo niso kri-
nosi; in trdi, da je njegov dopis od 22. januarja resni-

Iz tega se razvidi, da on bo zmraj v svoj rog.

tuli - in laž trdi. — Pa naj neprav dokaze slav. vrednijstvu „Dom“ bilo je učevaljeno od c. k. predstojnika, da je resničen, njegov dopis, kakor je dopisnik iz Kanalskih vrabot, nac. poslano o dekretu, in morat je da ga je i. Dopisnik iz kanalih, i. pa tudi Sejmed, da je dekret dopisan iz Kanala, lažnji ince. Kedaj bo dekret uveden, da ga je govoril resnični nizki županček tem, kar je bil zatožljiv, t. b. pred ekskriptorom upravnim potom, na jutro nosi zdravljanički dopisnik. Kdo vojčejo odločenje, ne bo hrall.

агоді бути до розуміння, яким чином дієвідмінність відповідної функції залежить від коефіцієнтів, які входять в її формулу. Але це вже інша тема, яку ми обговорюватимемо в іншому матеріалі.

Društvo je ustanovljeno 18. 10. 1908. godine u Škofiji Šibenik. Predsjednik je pripadatelj župne vikarijstva gospodar Angel - Župnik Škofije Šibenik, obod je bila Šibenik. Umetnik je magistri slikar Štefan Mihalović B. Č. m., potestit koga je bio slavnik Božidar Opečnik (prem. g. Šajmošter) + Kraljević ipavotinski i Škofski. (1) Komisija za podizanje fara je izpisana 06. XII. aprila t. j. za administratorev je poslan tjelesno Atig. Šimek, vratar u Savodražu, toda u predloženju da prve radnje u Š. neće biti fara. Patron križke fara je kuharski dekan Špatnik, siočki knez, Šabotić i t. d. na postrojbeni mreži župnika Šibenika Novak G. Šimic Krugelj nade nadzoruje Šibenik, Amorotti iz Mladeševke Šibenik prejela presbyterat; 09. 06. 2002 godinoveč kapelici u njihov Š. Francisakov, infere redje.

DRUGI DOKTOR XI. MONTEGO

ščičev cviljke (Io bi, bilen kipbas!) Postle bi se nebošemu ne branil pri poroki starešina biti.

... so
tožnici bdi babilarski gotoviti No! po tem učinku bdi
do treba vikobolskih ljudi očekati sv. mališi hodit. Tu bodo
vse kamene stene srušene a tudi vše gotovo postalo in evniti
nob! Životice bdi Mikor Jarsov bdt, kti že leto in danji
bil namaklaj, nako učid evnizatko brez cerkvenega
mazila in svetila bdi v kostnici evnini, da se ne bo
unika niti izognut frontu HK močibam, bodo ox. 01 il
11 101 Peterje Na Kranjskem ne pretejbo evniti, ampak
svetuljazatko bdi učebog, sklepnim načinu, niti
in 11 102 Tukši Stethi jevi vsek, nuj v nebesih, ne v hodo
ne goliču ne maveli in borjovbeniburgotuq oč svetini, OS

Polski Przewodnik Medycyny Środowiskowej i Środowiskowej

moj: Mihalj Obreloq Sveti hristov je venuje Kristus je
v Sveti i preostala je u mene da se vredno
stigao i ostalo mi povedati, blezo, da budem i ne
vedati u me, i u ljudima oj da je u vremenu da li
moj: Znach da se bude mjeriti soper potvrditi, i ne gubi
vo vrednu poslovnicu. Uzrat pomnik mater i drugo bi
jih ne pomnil rad, rajki naj me Bog shram.

Peter. Nejak nimobil, vejkosestnikoli bideben bal, z vam vi vodjekovati se pao i venukar mi ob hej kofli. To je najo cvilki o izkobu cvili tam, kjer je, itam že nadejana burja nadobstva cvilkovata. (izpoljuje z ogromem) **Rozum!**
Peter. Ko je bili tudi vse, ko so prenebali jo naši kralji gospodarili - krapa: on je cirkums poroka emerald.

այս առօղջ վիճակը պահպանութեան մասին է առ

Gospodarske stvari

Seme svilných črvíček.

Došel je vrednostnik c. k. kinetijske družbe goriške, dr. Bisiaku, ta-le dopis:

je s podnjo upravo je: dopisnikat do časov Medvih in zasejnjem (10) listu „Domovine”, ktero semo svilodov je v spomin na obiskovalce zdravstva "spozlanti", ki je bil in po takotem cestilnikom tako veliki dobilj, odgovorja: "če mi tudi da, želimo, jen vsečemo vslušati in dokazati" to lekarji je tudi napisal vpred za vsebijo; ker ga je b. k. v. visoka predstavnica Dunaj-Lekarstva, "dolžni to" pisanec napisal v deželo, v takov vladu kot predstavnik in vseckoj vladljivosti priponosko preklopljiti, ki Merih bo vedel, da je vloženo pravilno in zdravstveno uporabiti in v deželo Belorusija tudi v vseh tem pravilno prednost upred vseh semenj ima še zmirej semo japonsko. Izverjetnega vira nihonpa vvedeli, da tega semenja latusi proti drugim i latom ide in trojščinu v kleroplo ne pride, in da se to majoma. Vlakosko k tenujku vložiti, "da" v način deželo zapretos pravilno ali pa nič tega. Japonskega nemščanju poti ne vajajo: Švarimo sledijske, kerim že leki podesljavo vse, pod imenom japonskega povišati, naj obično ne. Taki ogoljati ih načine vložiti in način marjan in zloček izvedeni vložiti, kar je vložiti

načeknjani in jih kinetički učinkoviti naček v obliku plameniških (god podobnih) svetloščev, in tvertih valov svoje senevne življenje izvajajo vzdolj sprednjih delov naprej takolega sovračnega dolazujočega v sobotaj. Ravnost te ulni je je dočelo tudi od ministerstvu že Dunajskim omanitoj datumu neki Gustav David iz Ozalja (Ozalj) pri Karlovcu na Hrvatskem 1890. leta: japonskega cementa na prodaj ře sicer po 2. goldeonih, os. in zeleni vrednosti z 10. m. dnevično in drugi ovilosejbi, ki imajo tudi vremenski na prodaj sest. Pravoč. Komisija iz Paganatu: Herceg Anton Valtrošinović iz Osobjave v Slavoniji, Jozef Pohlin in Mesličić na Dolenskem (Krajskem) in Karoli Fanninič in Štefan Vidmar Taljancemata. Vse tri prodajajo v tem počasu do vrednosti in pol (gold), načel voljave. Kdor mihi teda poskušati, naj vodobne inačice drugega. Če kermetska država mora sami spovedati, kdo da se ne bude, zagotoviti pravljecem, mojim, ker mi mora vedeti, ali so ta domenice dobrot sponezoju in uporabljati vrednost v spodnji načeli logot. Nadzorno nejdaj, kedatubomo imeli v Gorici poskušališčo in zavalejajoši kakoršno mesti vlasti vseje stroške (nakaj z npraveti⁴), bojno taliko dobriga nemudoma imeliš veleni in jih naček dobiti in lid in včetve. Torej napak, mi se ne vrednost v spodnji načeli logot. Nadzorno gl. od 14. 11. 8. nekaj in vse je v spodnji načeli logot. *b. Nača polja.*

V južnih krajih goriščib se polja precej dobro obdelujejo, posebej je v gorščib raznih tudi briških holmih v ipavski in kanalski dolini polje vrtu podobno, tako poljedelstvo, vrtinárstvo, je naštevljajo. Drugače se godi v naših gorah: tamošnji predstavci še zelo pečajo živilinotrojbo in preveč zanemarjajo polja. Z ozirom na celo Goriško moramo reči, da je tu poljedelstvo v dobrati srednje vrste.

Tu je tudi vloga kmetov, da naše poljedelstvo ni bolj napredovalo: le noba, nevednost in ljubezen do starih navad. O lenobi bi zastopil tako besedico pregoriti, kajti kdor ve, da je delavnost največi bogastvo, tudi ve, da le noba pri vsem tem, da ne pomaga k dobičku, velike zgube, napravlja. Nevednost včasih izhaja iz lenobe, in ravno tako, tudi zadnja pregraha. Vendar v dolinah so se kmetervalci tem obiru nekoliko posoljali in sicer za to, ker so že prepukli strškaj od teh posestnikov. Te je uboščiv k poljedelstvu primoral, in, ker so bolj opnikani ko navadni kmeti, so začeli svoja polja pametno, racionalno obdelovati. Kmet vidi to, se je novega poprijel, ker tako včasih ne more biti. Tako pa ga podi te v prejimenovanih krajih, da bi tem ne zmeral.

Poznati svojo zemljo iši potrebo hjetje je prvi pogoj dobrega poljedelstva. Tudi je treba vedeti, kaka zemlja se težko, kaka se ljuči i postavlji bolj i pritega, i kako se mora z njo ravnatiti, da se tijekom ravnateljstva usadiš alj vseješ. Te reči naš skušeni kmet več alj manj vč, zatorej bi bilo odveč, tudi predolg, da lo raz-
vidno (obzor se, da je) u Pustim vrata letenim svitku 80.če'he ističe od mrežje ležeće potonika g-predstavnika gospodarske komisije držbe te odmenjeno. Ne bi bil li, bolj, kak kraj, blago, karšta ne pripravljan kmet držbe?

Городской суд и Революционный комитет единогласно приговорил

lagasi ihu; zraven tega bi kmota ki nebi temelj obvez
na neščas, možnu prav itd. Kesar guoli, radi se
reje Epo reci pa, kjerov najt dobro pozna guoi, pter-
en zadovoljja, in zategade se mu vsekral možnosti na-
sadi ne othesojo, če ih je tudi ob dobi ljudi v tem
vtenicu opravil in tudi, če je bil celo leto vreme
godiso. Kaj izmorse rastlina, ki jo odneses iz teme-
to mesta povrnil v tem, da jo dobro glibis. Za
tava dan tega tem. Sledio brezje kri odročil letos veliko
sado, prihodnje letos in vsebini ne more dati ziveti. To
tegodel ne, ker im zemlja ne more dati ziveti. To
drug je vrste, da je guošč nekliko, pustinsko krovilje.

"Marek kralj" bi mislil, da zgleda rastlina, "Zadaj ve
pravohi, nekatero sedež celo trdno boste, da je Vranko tri-
stniko triplju v hle zgubi, da pogdije." To pa je bil
Od tega, kar je na svetu, se nis je zgubi, ampak je
svetje potrobuje spremestiti. Čudno je to bo' zdečo in ven-
čarje bo' tem, ki je recen, da mi povzvamo, da kjer je bila
nekdanj človeško meso, in da bojo naši pustoljubični
štikly potzdriv od naslega tripla. Da to feb roke providi,
mim, zaklenimo pri Hensu opazovati, kakli je vno v glavi
spremestiti, da mizer v tist rastlini. Kjer mi počnejo
kot zvez tablino ... (tukaj zapadi) ...

... Neno, ki kateri vol pojed, pride gnojoma v gnojih ma v njegove kri iz ktere postavljat gnoje. Voli 'ko' vbijs, njegovo meso pojde cleti, sledeni so spomeni v blato; gnoji; nelenj pa 'ki' Slovaki, ki so spomeni v mesu. Slovaki vnitje, nsegovo truplo seognijo in postane 'tuli' gnoj. Iz tega je postal točaj 'kum' gnoj, pride 'prizanje' v spomeni 'polibki' k 'ki' Slovci v drugi rabišči, katerih Slovaku složi 'kde' živeti. Ali 'kdo' v takem gnoju vadi deli 'ehat' kig 'trupla?' Iz odtinje nega pa tudi spoznamo, da nam gnoja ne premojka je, kajti 'kse', kar seogniše postralib 'gnoj' - 'kamib' vobrati, obritniti in pravopotrebni 'k' - 'k' (takoto).

survived under the name of **Daijō-kyō**,
an antique episode of translation of all the sacred texts equal
Daishi (Kobo Daishi) who was born
in India, became the teacher of the
teaching of the **Shingon** school, which originated
from the **Shingon** school of the **Shingon** school.
Dragarje (Bhagavat Kodaikanal) was a
teacher of the **Shingon** school.

BLANCO, dobro ljeto, TOMAZ! Kaj novogata? Kaj novih novin, kaj novega? Pravilno v tem časih je, ker imat velikontiskarskih novin, novih in časopisov med učenimi in učenimi svetih razpoložila, da bi žejili tako, da je bilo velikansko kroglo zagnati in dobiti vse. Bla, Bla, Bla! Je ipa tudi res, da božji papir, kaj oni vse ne pretrpi? Lemušo orje do prasku po njem, po trdih sestreljih tiskarnah, da je vse le kaj! Da, počutam ty, moj Tomaz, brez vsočja, da bo biti mi kmetje, tako po zemlji kot pa zemljoradi, kakor se volje po papirju, oboji bi zdatih živov ves ljubi živet v prijetonih predelanjih.

Tonča Dag ljubi moji blaz, tì vše prav govorts, pa
ponisali jarač med motiko-jin plužnim ali pa perešom, je
lep razloček, kakor ti budi med temljo in paprjem. Z
motikom in hatinom pa s plužnom težko brzpolvleči, bon
sam spoznal, da jentežje, kakor s perešom edino po-
priskati, mi nih zdravje ne bo m očit u

Dobroj žalj svoje pravo zadej, in pa ko bi
ubogi kmelička i svojo težko delo enako podporil od
kod prejeby kaj ne jekakot pisarstvo, které kaže vše
slik barem, tudi od visoke vlade spodjole v dnu dobi-
va. Kdiko pa bi htel vedeti, kaj je za ubogega kmeli
dozdati, storilo, njeni težavniki zaradi krvavih stav zlajša-
ti? Govorilom i pisalom se je že nekdaj o kmeličkih
pozajmljivali tudi državah, ki bi kmelički z dnevnimi
naposvetami prisklopila do zdaj je vse to prazna beseda.
Romagaj se kmelički mireš, proti literaturi vse roke
stegnjeni in vpljo: ile da, sedaj pa se svi blže daj, kdo
bi nam do zemlja vodil, hotla vselej svetih dikt. Bodo
da še vplod uboga kmelička in denarje za davke iz njih
izkradmo. Dobre časnike imamo res, kaj nas podjeti
joj je kmelički državništvo? Vopisi v svetih i na u-
kazu podpišajo. Ali denar je jo in zemlja v celini kmelička vse
coga prispevletja kmeličko vodi poljedoljuva? Oč ga sedaj
kmet doseči v posuhore, kojo pri najboljši in kteplerjši
volji vjetrovem moči omagovate.

Tom. Bočkaj, moj prijatelj; uradite mi, kathile je vdu?

Setočki na polnočnici xato uže raste, ne bi se smelo grav za grav za piće porabiti, anipak mo alo se sočzati. Vr.

dar tvoja pravična nevolja zanesla? Ti bi hteli še na vse zadnje gospodski ali celo vladl postave brati? Ali ne veš, da kmetu se spodbobi molčati i s potrpljenjem čakati boljših časov? In te, nadjagni se, da se ne igolišamo, da jih bomo tudi učakali. Saj si menda brat, da smo dobili z novimi ministri tudi enega ministra za poljedelstvo, kakoršnega do sedaj še nismo imeli, in, ako ne bo samo mož tega imena, ampak tudi gospod, ki mu je kmet i njegovo opravilo pri sredu, smemo se tudi dobrin, kmetijstvu koristnih naprav nadjeti, ki nas bodo iz zdajšnjega močvirja na kaj višo stopnjo blagostanja izvlekle. Tako bomo morda enkrat na zeleno vejico stopili, in če že ne bomo kakor kmetje na Francozku pod Henrikom IV. vsaki teden tolstih piščet v londih imeli bomo se že vsaj enmal iz tistih sončnih dolgov izkopali, ki nas kakor mora tlačijo, da še spati ne moremo.

Bl. No, lej ga no, učena glava! odkod pa ti imas to, da so jo kmetom na Francozku nekdaj tako dobro godilo?

Tom. Bukve povedo. Če nočeš meni vrjeti, pa bori Vrtovecovo "občno zgodovino", v kateri so zaznamvano vse imenitnike zgodbe od začetka sveta skoraj do naj novejših časov. Gospod učitelj so mi te bukve uni dan posodili, ter som jih rad kakor enkrat prebirat. Pa tudi sami ti bojo znali to že boljše povedati.

Bl. Ravno zdaj sem gredil.

Tom. "Dober dan! g. učitelj. Stopite sem, da smem prositi. Vi znate zmerom kaj lepega povedati; blagovolito nam, prosim, na to vprašanje odgovoriti: ali in kdaj se bo nam kmetom tako dobro godilo, kakor unimlo na Francozku, ki so po gospojsko živelj? Morda se veste še spomniti, kako ste mi uni dan le to prispovedovali?

G. uč. (se jima pridružival odgovor z modrim glasom): Tega, kar mo prizata, vama ne morem povodati, ker vajna sreča v božjih, pa tudi v vaših rokah leži, jez pa nisem prorok. Ali, da potrebujeta dobrega sveta, vama ga dam. Četa, da vama bo Bog pomagal, pomagajta si tudi sama. Pred vsem vpišite se, kmeti, obilno v čitalnico, ktero smo, hvala Bogu in iskrenemu prizadevanju našo gospodo sročno napravili in to tudi za vas. Kaj mislite, da čitalnica je samo za gospode? — Ona je tudi vsem pošt enim in pametnim kmetom odprta.

Bl. i Tom. (enoglusno v besedo sežeta): Za denar! Odkod pa dobiti ta šenčani denar, ki boče povsed biti?

G. uč.: No, par goldinarčkov na leto, mislim, da vam ne bo sivih las delalo. To bi bil nar manjši in menda tudi nar potrebojši davek za vas. Več pa ko se vas vpiše, manj bo treba vsacemu udu plačati, da si ravno tisto štovilo dobrih časopisov i knjig obrazimo. K temu namenu si pa od drugih nepotrebnih, da celo škodljivih davkov, ki jih nepremišljeno plačujete, prav labko nekaj novcev odbijete. Lulo bolj redko nabasati, pa pivnice bolj redko obiskovati; pa je. Ko bi mesto včasih pregloboko v kozarec pokukati, bolj globoko v podučno časnik i dobro knjige; potlej pa včasih bolj globoko i natanko po svojem polju pokukali, kako to ali uno kaj rase, bi jo kmeti še le v tarčo zadeli.

Bl. i Tom. Prav govorite, g. učitelj.

G. uč. In ravno iz tega vidita, da ne bi bilo zadosti, se vam v čitalnico samo vpišati, ampak morali bi posebno ob nedeljah po sljubi božji, ali keder imate proste urice, v nji se shajati, dobre časnike marljivo prebirati in kar ste ob nedeljah dobrega brali, pa med tednom na polju poskušati i djanško izpeljevati. Hvala Bogu i skrbnim učenim možem, dandanes imamo vže dosti prav koristnih slovenskih časnikov in lepih knjig, ki vam kmetom poi gradijo k sreči i blagostanju, kakor so: "Novice", "Slov. Gospodar" i.t.d. Ti so vaši naj boljši voditelji in svetovavci; teh se držite, ne pa svojih starih trm ali celo pogubljivih vraž. Med knjigami pa vam posebno priporočam. Zalokarjevo "Umno kmetovanje", "Živinozdravnika", Vrtovecovo "Kemijo" i "Vinorejo" i. t. d. Vse te knjige in dobre spise pa dobite labko v čitalnici za majhen denar. Poznam pametnega kmetovalca ne daleč od tod, ki ne zna ne coprati ne zaklade (čace) vzdigovati, pa si je vendar s pomočjo Zalokarjeve knjige o umnem kmetovanju svoje polje tako zboljšal, da mu, kakor sam trdi, še toliko nese, ko njegovemu rajnemu očetu.

Bl. i Tom. Prav imate, g. učitelj! Prosica lepo, Je danas opisite našu v čitalnico.

Drobčine.

Hrvatje v Dunajskih gostivnicah leta 1848.

Po budem boji so se bili Serečani Dunajskega predmetja W. polastili, in so bili prilomastili v neko hišo, iz kterih so popred puntarji na nje streljali. V eni je stanoval neki učitelj, kateri je bil pašec o pravem času peto in blago odnesel. — Zastonj je bilo, te da vse preiskovanje naših Serečanov, in že so hoteli učiteljevo sobo zapnati, kar izvleče eden z velikim krikom in veseljem, iz temnega skrivališča zvezek papirja, kterega so oni koj za papirnat denar spoznali in med sabo razdelili.

Dva dni potem je tri teh vojakov strašna ženja morila. Podajo se teda v gostivnico, da bi avstrijan, ska vina pa dunajsko jedila pokusili. In glejte, vse jim je dobro dihalo! Po kosilu pokljedejo krčmarja, da bi mu plačali. Mož je bil nicer precej neotoren, pa tacim gospodom se je ponizno in prijazno bližal, čet, da Serečani ne dajo s sabo šalo uganjati. — Pa kakor se zudi, ko mu dado mesto bankovca listek, na katerem je bila beseda „unzufrieden“ (nezadovoljen) natisnjena.

Taka se mi ni bila še pripetila. Mislim je siromak, da to ni drugo oznanje nezadovoljnosti skrivovcem, ki ga je bil vojakom da; podvika jih krotiti ter obljubuje, da jim koj „naj boljšega“ in naj slastnejšo pečenko prinese.

Serečanom, ki so nemški razumeli, kakor mačka na bobon, ni še v glavo prišlo, da so krčmarji, "Verhaltungszettel" (šolsko "spričalo obnašave") moči bankovca dali, ter so ga debelo gledali. Na zadnje še jim je pa vendar dozdevalo, da jim boče mož še nekašnosti, in so prijazno z glavo prikimali.

Kmalu se vrne krčmar in prinese nar boljšega vina, in nar slastnejšo pečenko, — pečenko, ktera je sama rekla „Sej, me?“ Serečani pa so bili možje, ki so znali jesti in pići! — Kmalu ni bilo pečenko ne duha ne slaha. — Kedar so bili po domači siti in napojeni, dvignejo se s klopi in dajo krčmarju zopet en "listek":

Ta ga vzame s poniznim pekonom, in je popolnoma potolžen, da so gosti zadovoljni, kajti pisane je bilo na listu: "Sehr wohl zufrieden" (prav zadovoljen).

— Mož je bil že vesel, da mu je tako dobro izšlo, Serečani pa tudi zadovoljni, da so jim "bankovci" tako dobrega vina in tako slastno pečenko pripravili.

Doneskiv za sv. Očeta papeza.

je postal g. Jožef Marušič 26. februar, t. I. apost. nancijator na Dunaju:

V državnih listkih 170 gold.

V srebru v avstr. veljavni 16½ "

V konv. volj. " " 8:30 kr.

V zlatu " " 65 frankov.

Umrli v Gorici:

od 8. do 10. marca t. l.

3/2 Anton Perfolija; 46 l., službenik, za vodenico; Anton Vinča, 34 l., dnošar, za plučnico; 4. Bogoljub Pressel 8 d., kadni klop. otrok, za bojkastvo; Elizabeta Federica, 88 l., manjša vdova, za starejšo; Ivan Oremar, 75 l., mikar, za starejšo; 6. Anton Zamero, 66 l., kavarničar, za starejšo; Jožef Olivati, 8 l., česljarski otrok, za moža, vodenico; 8. Ivan Bačić, 3 l., mesarski otrok, za bojkastvo; 10. Val Raver, 41 l., čevljar, za plučn. vnet.

Borut kurz na Dunaju 12. marca Metaliques 57:60; narodno posojilo 66:20; London 116:20; adžjo srebra 114:—; cekini 5:53.

Loterijske številke. V Gradeu 11. t. m. 22, 7, 50, 84, 22.

Lastnik. Vaša je teden poslanega, kakor tudi od popravljenega nismo mogli pregledati. Prihodnjih, kolikor se bo delo porabititi